

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشتان

دپلوم انجنیر نسرين معروفی

۰۹ مارچ ۲۰۱۳

مینا و ناهید زندگان جاوید اند!!!

صرفنظر از این که زنده یاران ناهید و مینا عضو کدام سازمانی بودند و یا این که زنده یاد مینا بنیانگذار "راوا" بود و "راوا" در بستر زمان چه فراز و نشیب هائی داشته و با وجود اختلاف نظراتم با "راوا"، با درک از شرایط زندگی، موقعیت اجتماعی و اقتصادی زنان ستمدیده و به اسارت کشیده افغان، در یک جامعه مرد سالار تحت حاکمیت استعمار و ارتجاع باید گفت:

اولاً این که مینا و ناهید توانسته بودند نقش زنان را در زندگی شخصی و اجتماعی میلیون ها زن در جامعه ما که در مجموع یک جامعه مرد سالار است، خلاف مرد ها شرکت زنان در امور اجتماعی و سیاسی روی فشار های فرهنگ مرد سالارانه حاکم از چهار دیوار خانه یا فراتر نگذاشته و تحت حاکمیت و قوانین جامعه مرد سالار می سوختند و می ساختند، متباز سازند، نمودی است از اراده، توانائی و آمادگی ذهنی دو زن مبارز.

ثانیاً گذشته از اشتراک زنان در جنگ علیه تجاوز در نبرد آزادیخواهانه، نفس شرکت یک زن در میدان مبارزه و آن هم در یک جامعه مرد سالار با یک نظام پوسیده عنعنه ئی، دینی و مذهبی، که قدر می شود، خود را از بند قیودات اسارتبار جامعه و خانواده آزاد بسازد و به کلیه محدودیتهای تعیین شده استعماری و ارتجاعی پا بگذارد، جرأت می خواهد و شهامت و از جان گذری.

در مقابل هستند مرد هائی که به حیث مبلغان استعمار و ارتجاع عمل می کنند و دست به تاخت و تاز خصمانه که ناشی از افکار مرد سالارانه است، علیه زنان مبارزی که در خاک و خون خفته اند، می زنند، ولی خود حتا جرأت و شهامت به دوش گرفتن مسئولیت نوشته های خود را به نام اصلی خود ندارند که آنها را با نام مستعار به نشر می رسانند، تا چه رسد به این که به صورت علنی در تقابل با دشمن در میدان مبارزه پا بگذارند.

پس با کمال افتخار و با صراحت باید بگویم که مینا از محدود زنانی است که توانسته بود به حیث یک زن فعال نه تنها در عرصه اجتماعی و فرهنگی بلکه در عرصه سیاست، وظیفه دشوار و پرمخاطره را با تحمل فقر، ویرانی ها، بی خانمانی ها و در بدری ها به دوش بگیرد که این خود از دست آورد های مهم آن دوران بوده و در تاریخ مبارزاتی زنان کشور ما کمترینی را می توان سراغ نمود، که به سان وی عمل نموده باشد.

زنده یاد مینا در جریان مبارزات انقلابی اش علیه استعمار سوسیال امپریالیسم شوروی و فاجعه آفرینان ثور یعنی باند های خلق و پرچم و در تحت سیطره فرهنگ مرد سالار که زن بخشی از مالکیت مرد است، شجاعانه و دوش به دوش

رفقای هم‌رزم و هم‌سنگرش توانسته بود نقش برانزده ای را ایفاء نماید و قادر شد که با ایثار خون خود تاریخ پر افتخار زنان آزاده میهن را در راه آزادی تجلی بیشتر ببخشد.

مینا زنی بود، شاهد ضربات نابودکننده و شاهد به خاک و خون غلتیدن رفقای سیاسی و شوهرش. ولی در پیشبرد اهداف سیاسی، اجتماعی و فرهنگی که داشت یعنی آزادی کشور و بهروزی مردم آن استوار و با روحیه مبارزاتی لحظه ای خود را کنار نکشید و با تعهد سازمانی و مبارزاتی و اتکاء به نیروی خود، توانسته بود وظایف خود را تا زمان به خاک و خون کشیده شدن خودش توسط دشمنان غدار و زن ستیز، به شکل شایسته ای انجام دهد.

به یقین همه کسانی که با زندگی مینا آشنائی دارند، می دانند که هیچ چیزی دیگر در زندگی مبارزاتی وی جای اهداف وی را که عشق به میهن و آزادی خلق به اسارت کشیده آن بوده، نگرفته حتما عشق به فرزند.

نگذاریم که اشخاص پر عقده و تنگ نظر با افکار مرد سالارانه و با برخوردهای غیر مسؤولانه با تاخت و تاز بی رحمانه خود که شایستگی یک زن مبارز و از جانگذر را ندارد، زندگی سیاسی و اجتماعی وی را با هتک حرمت آلوده و راه مبارزاتی وی را وارونه جلوه دهند.

در یک کشوری که نیروی متجاوز با سرکوب خونین خلق های ما سرگرم چوروچپاول است، استبداد ارتجاع سیاه دام‌گیر خلق ماست، وظیفه احاد یک ملت است که علیه متجاوزان و مرتجعان تا رسیدن به پیروزی به پا خیزند. همانطور که ما شاهد تاریخ مبارزاتی چاردهه قبل کشورما افغانستان هستیم، استعمار سوسیال امپریالیسم شوروی، وطنفروشان و قاتلین مردم ما یعنی حزب به اصطلاح "دموکراتیک خلق" از هیچ نوع جنایت در حق مردم ما و به خصوص در حق مبارزان انقلابی کشور دریغ نورزیدند، در زندانها محبوس و با استفاده از اقسام شکنجه های روحی و جسمی که در تاریخ بشریت نظیر آن دیده نشده، خواستند روحیه مقاومت رادر داخل و خارج از زندانها بشکنند و با فرستادن در قتلگاه های فردی و دسته جمعی همه را نیست و نابود کردند. اما مبارزان انقلابی کشورما با تمام جنایات و پیامد های خونبار آن و با مقابله با ده ها توطئه اسلام سیاسی جان خود را به مخاطره انداخته، اسلحه به دست گرفتند و تا آخرین رمق زندگی در کنار ملت و درسنگر دفاع از استقلال میهن و آزادی خلق به اسارت کشیده آن، قادر شدند با ایثار خون خود تاریخ پرافتخار میهن را درج تاریخ مبارزاتی جهان نمایند.

پس بر ماست تا ضمن درود و تهنیت به زنان زحمتکش، ستم‌دیده و به اسارت کشیده، بزرگداشت از مبارزان راه آزادی که نمادی از شجاعت و مظهری از ارزشهای والای انسانی اند، به پاس فداکاریها و جان نثاریهای شان، امروز یاد شان را گرامی بداریم. همچنان درود به ستم‌دیده ترین ستم‌دیدگان یعنی خلق افغان که زیاد تر از چار دهه است که رنج و مصیبت زیادی را متحمل شدند، سرکوب و محروم از همه حقوق و مزایای زندگی انسانی، تحت حاکمیت اسارت‌تبار استعمار و ارتجاع، با همه این ناروایی ها دست و پنجه نرم کرده و هنوز هم گریبانگیر شان است، می فرستم.

در کنار مینا و ناهید هزاران زن و مرد مبارز انقلابی در سنگر دفاع از آزادی به خاک و خون تپیدند و جان دادند، پس مسؤولیت وجدانی و مبارزاتی زنان و مردان با درک و شیفته آزادی است تا به حیث وارثان راه مبارزاتی به خاک و خون خفتگان راه آزادی، در کشوری که امپریالیسم امریکا و متحدین جنایاتش ناتو و ارتجاع سیاه با اتحاد همه جانبه زیادتر ازدوازه سال به این سوی با سرکوب خونین خلقهای ما سرگرم چوروچپاول هستند و از هیچ نوع جنایت و خیانت در حق کشور و مردم ما مخصوصا زنان دریغ نمی ورزند، به ادامه راه آنها همت گماریم.

همچنان در قبال حملات زن ستیزانه و مخاصمت هائی که حاوی افکار زهر آگین و اسارت آوراست، علیه زنان و مردان مبارز، که بر محور اهداف و پلانهای استعماری و ارتجاعی می چرخد، موقف قاطع اتخاذ نموده و نگذاریم تا برای کتمان هویت و ماهیت خود، لکه ذلت، ناتوانی و خودفروختگی را بر پیکر مبارزان انقلابی کشورما، حک نمایند. استعمار و ارتجاع با استفاده از ضعف و ناتوانی فرهنگی و سیاسی انسانهای منززللی که خود را با اهداف استعماری

و ارتجاعی در هم هویتی می یابند، در صدد اند تا راه مبارزان انقلابی را با فرهنگ زن ستیزانه و عقده های ناشی از فقدان شخصیتی و اجتماعی خود منهدم سازند. محیلانه دست به تاخت و تاز به مبارزان به خاک و خون خفته و مبارزانی که امروز علیه امپریالیسم جهانی که در رأس آن امپریالیسم جنایتگستر امریکا قرار دارد، علیه ارتجاع و حامیان شان به مبارزه برخاستند، ضربات خصمانه خود را بر آنها وارد نمایند و به خصوص جرأت و شهامت زنان مبارز را سلب نمایند و آنها را از عرصه مبارزاتی کشور اشغال شده و خلق در بند آن خارج بسازند. مینا و ناهید در کنار ملت و در سنگر دفاع از استقلال و آزادی جان دادند اما راه مبارزاتی شان علیه استعمار و ارتجاع تا آزادی کشور و خلق در بند آن، به یقین ادامه خواهد داشت.

نمی شود ادعای تجلیل از ۸ مارچ یعنی روز جهانی زن را کرد، اما سر تعظیم در مقابل تمام جانبازان به خصوص مینای قهرمان فرود نیورد. قهرمانی که با شرکت در مبارزه آزادیخواهانه آنها از مواضع ضد ارتجاعی و رساندن زن در بند افغان در جایگاه اصلی وی، در عمل یک سر و گردن از بسیاری مدعیان انقلاب "کلمه گوی"، برتر و بلندتر می باشد.

ناهید و مینا
هر دو زندگان جاوید اند!!!